МІЖРЕГІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 7

Матеріали

Звітної науково-практичної конференції
“Теоретико-методологічні засади та соціальна практика модернізації України: політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми”
м. Київ, МАУП, 29 листопада 2018 р.

IV Всеукраїнської науково-практичної конференції
“Проблеми і перспективи соціально-економічного розвитку України в умовах європейської інтеграції”
м. Київ, МАУП, 14 листопада 2018 р.

Міжнародної наукової конференції
“Сучасні аспекти модернізації освіти в Україні: стан, проблеми, тенденції розвитку”
м. Київ, МАУП, 7 грудня 2018 р.

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2018

ББК 63.3(4УКР)я43
С76

Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом (протокол № 10 від 31.10.18)

Редакційна колегія:
М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
Є. О. Романенко (заступник голови), д-р наук з держ. упр., проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
М. Ф. Головатий, д-р політ. наук, проф.;
А. М. Кислий, д-р юрид. наук., проф.;
О. Л. Фещенко, канд. екон. наук, доц.;
Л. В. Янюк (виконавчий редактор)

Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП "Видавничий дім "Персонал", 2008 —

С76 Вип. 7: Матеріали. звітн. наук.-практ. конф. "Теоретико-методологічні засади та соціальна практика модернізації України: політичні, юридичні, економічні та психологічні проблеми", 29 листопада 2018 р.; IV Всеукр. наук.-практ. конф. "Проблеми і перспективи соціально-економічного розвитку України в умовах європейської інтеграції", 14 листопада 2018 р.; Міжнар. наук. конф. "Сучасні аспекти модернізації освіти в Україні: стан, проблеми, тенденції розвитку", 7 грудня 2018 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова) [та ін.]. — 2018. — 372 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модернізації України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модернізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

© Міжрегіональна Академія управління персоналом (МАУП), 2018
© ДП "Видавничий дім "Персонал", 2018

Кириченко Г. В.
Понятійно-категоріальний апарат у сфері формування іміджу органів державної влади *98*

ЮРИДИЧНІ ПИТАННЯ

Кислий А. М.
Шляхи підвищення професіоналізму працівників Національної поліції України як чинника ефективної правоохоронної діяльності *102*

Литвиненко В. І., Ношадха Сем
Участь України в міжнародно-правовій системі боротьби з корупцією у сфері спорту *104*

Юлдашев О. Х., Клюєва Є. М.
Адміністративно-правове регулювання водного транспорту України в умовах євроінтеграції *107*

Заросило В. О., Заросило В. В.
Окремі питання захисту прав людини в Україні *109*

Нікітченко В. В.
Проблеми реформування інституту адвокатури України *111*

Філь І. М.
Дискусії захисту дитячої моралі від пропаганди нетрадиційних сексуальних відносин засобами кримінального права *113*

Медвідь Ф. М.
Реформування публічного адміністрування національної безпеки України: європейський вимір *116*

Бортник В. А.
Механізм підвищення ефективності державного управління *119*

Веклич В. О.
До питання щодо потенціалу використання досвіду давньоримської держави при коригуванні державотворення в Україні *123*

Лісовська Ю. П.
Правові питання евтаназії в сучасній кіберінфраструктурі здоров'я людини та громадянина *126*

Миколаєць В. А.
Типові та зразкові справи як новий інститут адміністративного судочинства *130*

Шашкова-Журавель І. О.
Участь Міжнародної організації праці в системі захисту трудових прав домашніх працівників *133*

Міхатуліна О. М.
Механізм захисту прав споживачів *136*

Мельниченко Я. Б., Медвідь Ф.М., Курчина Т. О., Твердохліб А. І.
Шляхта як історико-культурний феномен *139*

Медвідь Ф. М., Чорна М. Ф., Медвідь А. М.
Політико-правова доктрина Мирослава Поповича *142*

О. М. МІХАТУЛІНА
д-р філос. в галузі права НН ІП МАУП

МЕХАНІЗМ ЗАХИСТУ ПРАВ СПОЖИВАЧІВ

Згідно з ч. 3 ст. 8 Конституції України її нормами прямої дії, що надає право для звернення в суд для захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина безпосередньо на підставі Конституції [1].

Ст. 22 Закону України "Про захист прав споживачів". Крім того, ст. 16 ЦК України передбачає захист цивільних прав у встановленому порядку судом. Процесуального Кодексу України (далі ЦПК України). Право на звертання до суду – один із засобів захисту цивільних прав, передбачених Цивільним Кодексом України.

Так, відповідно до Закону України "Про захист прав споживачів", ЦК і ЦПК України до органів, що здійснюють судовий захист прав споживачів відносяться суди загальної юрисдикції зокрема районні суди.

Згідно з Законом України "Про захист прав споживачів", у справах про захист прав споживачів термін позовної діяльності є гарантійним терміном, який встановлює виробник [3].

Позовні заяви при порушенні прав споживачів:

1. про усунення недоліків товару;
2. про зміну товару неналежної якості на аналогічній товар належної якості;
3. про розірвання договору і відшкодування понесених збитків;
4. про відшкодування матеріальної і моральної шкоди, заподіяної товаром неналежної якості.

Зміст позовної заяви повинний відповідати вимогам ст. 119 ЦПК України і повинен містити:

1. найменування суду в який подається позовна заява;
2. прізвище, ім'я, по батькові споживача – позивача, його місце проживання;
3. найменування продавця, виконавця, виробника – відповідача, його місце перебування (для юридичної особи) або місце проживання(для фізичної особи – приватного підприємця);
4. обставини, якими позивач обґрунтовує свої вимоги і докази, що їх підтверджують;
5. вимоги споживача;
6. ціну позову, якщо позов підлягає оцінці;
7. підпис позивача або його представника з вказівкою часу подачі заяви і доручення або інший документ, що підтверджує повноваження останнього
8. перелік доданих до заяви документів.

Споживач може пред'явити позов, особисто або через представника. Споживач в справі не позбавляє його права мати по даній справі представника. В суді можуть виступати: адвокати, представники державного органу в сфері захисту права споживачів; представники громадських організацій споживачів, а також громадяни, допущені судом до представництва в справі [2].

На розгляд експерту – товарознавцю можуть бути поставленні питання про відповідальність фактичного найменування товару (його сорту, ціни). Таким чином, за

допомогою товарознавчої експертизи можна визначити якість конкретної речі, ступінь зносу, втрати споживчих властивостей.

Звільнення продавця (виробника, виконавця) від відповідальності за невиконання або неналежне виконання зобов'язання, тягар доказування відсутності провини лежить на продавцеві (виробнику, виконавці).

Після закінчення судового розгляду суд виносить рішення. Рішення викладається в письмовому вигляді і підписується суддею або суддями, що беруть участь у справі. Рішення суду першої інстанції набуває законної сили після закінчення терміну на оскарження (30 днів з наступного дня проголошення рішення) [2].

Згідно із ст. 4 Закону України "Про захист прав споживачів" споживачі при придбанні, замовлення або використання продукції, що реалізується на території України, для задоволення своїх особистих потреб мають право на відшкодування шкоди (збитків), заподіяної дефектною або фальсифікованою продукцією або продукцією неналежної якості, а також майнові і моральної шкоди, заподіяної небезпечною для життя і здоров'я людей продукцією у випадках, передбачених законодавством. А також від того, чи знаходиться потерпілий щ ним в договірних відносинах [3].

Однак виробник, (виконавець, продавець) може звільнятись від відповідальності в таких випадках:

1. шкода заподіяна з вини самого споживача внаслідок порушення ним встановлених правил. Тут мова йде про спеціальні правила використання, збереження і транспортування продукції, що належним чином були зафіксовані і доведені до відома споживачів;
2. шкода виникла в наслідок непередбаченої сили;
3. виробник(виконавець, продавець) не вводив продукцію в обіг;
4. дефект у продукції виник в наслідок дотримання виробником вимог законодавства або виконання обов'язкових для нього розпоряджень органів державної влади.

Згідно зі ст. 1210 Цивільного кодексу України шкода, заподіяна внаслідок недоліків товарів, підлягає відшкодуванню, на вибір потерпілого, продавцем або виробником товару. Шкода, заподіяна внаслідок недоліків робіт (послуг), підлягає відшкодуванню їх виконавцем. Вона може виражатися у псуванні або знищенні майна потерпілого, у витратах на відновлення здоров'я, втраті заробітку(доходу) у зв'язку зі зниженням (утратою)працездатності. Якщо ж майнові втрати виникли в потерпілого як наслідок порушення його особистих немайнових благ, зокрема таких, як життя і здоров'я, то можна говорити про нанесення йому моральної шкоди, що також підлягає компенсації.

Згідно зі ст. 5 Закону України "Про захист прав споживачів" державний захист прав споживачів здійснюють спеціально уповноважений центральний орган виконавчої влади Держпотреб стандарт [3].

У систему Держпотребстандарту України входять: територіальні управління у справах захисту прав споживачів, науково-дослідні інститути, а також центри стандартизації, метрології і сертифікації.

Основними завданнями Держпотребстандарту України у сфері захисту прав споживачів є:

а) участь у формуванні і забезпечення реалізації державної політики у сфері захисту прав споживачів;
б) здійснення державного контролю за дотриманням законодавства про захист прав споживачів;

в) забезпечення міжгалузевої координації і функціонального регулювання у сфері захисту прав споживачів.

У складі Держпотребстандарту України діє Науково-технічна рада (далі – НТС). НТС є консультативно-дорадчим органом, основним завданням якого є колегіальний розгляд наукових, науково-організаційних, науково-технічних питань щодо захисту прав споживачів.

До складу НТС входять фахівці Держпотребстандарту України, керівники і фахівці підприємств, організацій і установ, які відносяться до сфери функціонального управління Держпотре-бстандарту України, а також фахівці центральних органів виконавчої влади, науковці і фахівці у сфері захисту прав споживачів.

Основними завданнями НТС є науково-аналітичне забезпечення: реалізації державної політики у сфері захисту прав споживачів; здійснення державного контролю за дотриманням законодавства з питань захисту прав споживачів; міжгалузевої координації і функціонального регулювання у сфері захисту прав споживачів.

Що стосується органів виконавчої влади й органів місцевого самоврядування, то при їхніх виконавчих органах, як правило, існують структурні одиниці, що також повинні здійснювати захист прав споживачів. Це в основному відділи торгівлі, відділи безпеки і якості товарів, а також юридичні відділи. Повноваження органів місцевого самоврядування щодо захисту прав споживачів передбачає ст. 28 Закону України "Про захист прав споживачів" [2].

Органи державного санітарно-епідеміологічного нагляду в основному здійснюють планові і комплексні перевірки разом із працівниками обласних управлінь у справах захисту прав споживачів з питань якості і безпеки товарів.

Джерела

1. Конституція України: Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. – К., 1996.
2. Дудла І. О. Захист прав споживачів: Навч. посібник. – К.: Центр учбової літератури, 2007 – 448 с.
3. Закон України "Про захист прав споживачів" від 10 січня 2001 р.